

Sygn. akt XX GC 44/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Magdalena Kurc-Mazurkiewicz
Protokolant:	protokolant sądowy Agnieszka Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji w W.

o uchylenia uchwał wspólników lub akcjonariuszy

oddala powództwo w całości.

SSO Magdalena Kurc-Mazurkiewicz

Sygn. akt XX GC 44/16

UZASADNIENIE

Powód – (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B. pozwem z dnia 18 stycznia 2016 r. wniesionym przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji w W. wniósł o uchylenie następujących uchwał zwyczajnego zgromadzenia wspólników pozwanej spółki z dnia 18 grudnia 2012 r.:

- numer (...) w sprawie zatwierdzenia planu likwidacji spółki,
- numer (...) w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości spółki objętych księgą wieczystą o numerach (...),
- numer (...) w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości spółki objętych księgą wieczystą o numerach (...),
- numer (...) w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości spółki objętych księgą wieczystą o numerach (...),

ewentualnie o stwierdzenie nieważności przedmiotowych uchwał.

W uzasadnieniu powód wskazał, że jest wspólnikiem pozwanej spółki. W dniu 18 grudnia 2015 r. zwołano w Kancelarii Notarialnej notariusza Ł. M. zgromadzenie wspólników pozwanej z porządkiem obrad obejmującym między innymi

podjęcie uchwał w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości spółki objętych księga wieczystą o numerach (...). Podjęte podczas zgromadzenia uchwały powinny zostać uznane za nieważne gdyż zgodnie z wiedzą powoda zostały podjęte niezgodnie z prawem. W pierwszej kolejności powód wskazał, że według jego wiedzy wspólnik D. L. nie został zawiadomiony o obradach zgodnie z treścią art. § 19 ust. 5 umowy spółki. Z kolei drugi ze wspólników (...)S.A. w W. nie mógł głosować, gdyż nabyte w drodze przewłaszczenia na zabezpieczenie udziały pozostawił w użyczeniu przewłaszczającemu – J. D. i tym samym zgromadzenie nie posiadało kworum wymaganego przez § 24 ust. 1 Umowy spółki. Przewodniczący obrad uniemożliwił powodowi uzyskanie informacji na temat kwestii finansowych spółki i planu likwidacji. Ponadto podjęcie uchwał w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości jest bezprzedmiotowe, ponieważ w działach III ksiąg wieczystych nieruchomości ustanowiono prawomocny zakaz ich zbywania i obciążania. W ocenie powoda spełnione zostały przesłanki uchylenia podjętych uchwał z uwagi na to, że postępowanie likwidatora jest nierzetelne, traktuje on wspólnika jak „maszynkę do głosowania” i „zamyka usta wspólnikowi”. Odnośnie żądania ewentualnego stwierdzenia nieważności uchwał powód wskazał, że godzą one wprost w porządek prawny i świadczą o lekceważeniu sądowego postanowienia o zabezpieczeniu powództwa (pozew k. 2-12).

W odpowiedzi na pozew pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwana podała, że wśród zaskarżonych przez powoda uchwał znajdują się dwie niepodjęte o numerach (...) i (...), które nie uzyskały wymaganej większości głosów. Odnośnie braku zawiadomienia o zgromadzeniu wspólnika D. L. pozwana podniosła, że zawiadomienie o zwołaniu zgromadzenia zostało wysłane do wszystkich wspólników przesyłką poleconą, zatem uczyniono to zgodnie z treścią umowy spółki oraz przepisami. Nadto pozwana wskazała, że jedynie uchybienia formalne mogą stanowić przyczynę nieważności uchwał wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, o ile miały wpływ na treść uchwały. W konsekwencji nawet w przypadku przyjęcia, że nieprawidłowo zwołano zgromadzenie i nie zawiadomiono wspólnika D. L., to i tak uchybienie to nie miało wpływu na treść podjętych uchwał. Odnosząc się do zarzutu braku wymaganego kworum pozwana wskazała, że (...)S.A. w W. nadal jest uprawniony do głosowania na zgromadzeniach wspólników (odpowiedź na pozew k. 324).

W dalszym toku postępowania stanowisko powoda i pozwanego zaprezentowane w pismach procesowych oraz na rozprawie, nie uległo zmianie.

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z dnia 5 listopada 2015 r. K. G. – Likwidator pozwanej spółki skierował do wspólników spółki (...), w tym między innymi do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. (dalej jako „(...)”) oraz D. L. zaproszenie do udziału w Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników Spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji w W. (dalej jako „(...)”) zwołanym na dzień 18 grudnia 2015 r. przed notariuszem Ł. M.. Porządek obrad Zgromadzenia zakładał podjęcie uchwał w sprawach dotyczących zatwierdzenia sprawozdania finansowego spółki na dzień poprzedzający otwarcie likwidacji, zatwierdzenie bilansu otwarcia likwidacji spółki, zatwierdzenie planu likwidacji spółki, zatwierdzenie preliminarza wydatków w postępowaniu likwidacyjnym spółki, zatwierdzenie sprawozdania finansowego spółki, a także wyrażenie zgody na sprzedaż dwóch nieruchomości spółki na określonych warunkach i przyznanie likwidatorowi wynagrodzenia. Zaproszenia zostały nadane listami poleconymi. Zaproszenie do udziału D. L. zostało skierowane zarówno do D. L. jak i na adres zarządcy zagranicznego masy upadłości D. L. – J. C., C., USA zgodnie z treścią postanowienia Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 9 kwietnia 2014 r. uznającego zagraniczne postępowanie upadłościowe prowadzone przez Sąd Upadłościowy Stanów Zjednoczonych Północnego Okręgu stanu I. za główne postępowanie upadłościowe (zaproszenie k. 29-32, książka nadawcza k. 153, postanowienie k. 248, zaproszenie k. 249-257).

Do zaproszenia do udziału w Zgromadzeniu załączono następujące dokumenty. Operat szacunkowy określenia wartości zespołu nieruchomości co do których miały zostać podjęte uchwały o wyrażeniu zgody na ich sprzedaż został sporządzony w dniu 20 lutego 2015 r., uwzględniając stan nieruchomości na dzień 30 stycznia 2015 r. Załączono także warunki przetargu (aukcji) określające, że cena wywoławcza za nabycie nieruchomości wynosi (...) złotych.

Ponadto dołączono preliminarz wydatków w postępowaniu likwidacyjnym, bilans otwarcia likwidacji, plan likwidacji oraz sprawozdania finansowe (operat szacunkowy k. 375, warunki przetargu k. 364-367, preliminarz k. 395-401, sprawozdania finansowe k. 402-449).

W dniu 18 grudnia 2015 r. odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki pod firmą (...). W § 1 pkt III Protokołu zaznaczono, że Otwierający Zgromadzenie nie udzielił głosu Pełnomocnikowi działającemu w imieniu i na rzecz spółki (...) sp. z o.o. w B.. Na Zgromadzeniu byli obecni następujący wspólnicy: A. L. F. K. ((...) udziałów), S. L. reprezentowany przez Pełnomocnika ((...) udziałów), spółka (...) reprezentowana przez Pełnomocnika ((...) udziałów), „(...)” spółka akcyjna reprezentowana przez Pełnomocnika ((...) udziałów). Na Zgromadzeniu nieobecny był wspólnik D. L. ((...) udziałów). Przewodniczący stwierdził, że Zgromadzenie zostało zwołane prawidłowo, wszyscy wspólnicy zostali prawidłowo powiadomieni o terminie, miejscu i porządku obrad oraz że jest wymagane kworum.

Podczas Zgromadzenia podjęto następujące uchwały:

- uchwała numer (...) w sprawie wyboru na Przewodniczącego Zgromadzenia K. G.,
- uchwała numer (...) w sprawie przyjęcia porządku obrad,
- uchwała numer (...) w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego spółki na dzień poprzedzający otwarcie likwidacji tj. za okres od dnia 1 stycznia 2013 roku do dnia 6 maja 2013 roku (do której Pełnomocnik spółki (...) zgłosił sprzeciw),
- uchwała numer (...) w sprawie zatwierdzenia bilansu otwarcia likwidacji Spółki (do której Pełnomocnik spółki (...) zgłosił sprzeciw),
- uchwała numer (...) w sprawie w sprawie zatwierdzenia planu likwidacji spółki (do której Pełnomocnik spółki (...) zgłosił sprzeciw),
- uchwała numer (...) w sprawie zatwierdzenia preliminarza wydatków w postępowaniu likwidacyjnym spółki (do której Pełnomocnik spółki (...) zgłosił sprzeciw),
- uchwała numer (...) w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego spółki za okres od dnia 7 maja 2013 roku do dnia 31 grudnia 2013 roku (do której Pełnomocnik spółki (...) zgłosił sprzeciw),
- uchwała numer (...) w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego spółki za okres od dnia 1 stycznia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2014 roku (do której Pełnomocnik spółki (...) zgłosił sprzeciw),
- uchwała numer (...) w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż dwóch nieruchomości spółki (do której Pełnomocnik spółki (...) zgłosił sprzeciw),
- uchwała numer (...) w sprawie przyznania Likwidatorowi wynagrodzenia z tytułu pełnienia funkcji likwidatora spółki (do której Pełnomocnik spółki (...) zgłosił sprzeciw).
- Podczas Zgromadzenia nie podjęto następujących uchwał:
 - uchwały numer (...) w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż dwóch nieruchomości spółki,
 - uchwały numer (...) w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż dwóch nieruchomości spółki.

Do protokołu załączono dokument „Załącznik do protokołu” przedstawiony przez Pełnomocnika spółki (...), w którym oświadczył, że sprzeciwia się przeprowadzeniu Zgromadzenia z uwagi na to, że wspólnik D. L. nie został prawidłowo zawiadomiony o obradach, liczba udziałów określona w liście obecności była nieprawidłowa, oraz zgromadzenie nie posiadało wymaganego kworum (protokół zgromadzenia wraz z listą obecności k. 35-56, załącznik do protokołu k. 57-58, zeznania świadka Ł. M. k. 510, akt notarialny k. 519)

Zgodnie z treścią § 19 ust. 5 umowy spółki (...) zgromadzenie wspólników zwołuje się za pomocą listów poleconych lub przesyłek nadanych pocztą kurierską, wysłanych co najmniej dwa tygodnie przed terminem Zgromadzenia Wspólników. Zamiast listu poleconego lub przesyłki nadanej pocztą kurierską, zawiadomienie może być wysłane wspólnikowi pocztą elektroniczną, pod warunkiem że wspólnik wcześniej wyraził na to pisemną zgodę i podał adres elektroniczny, na który zawiadomienie powinno być wysłane. Zgodnie z treścią § 18 ust. 1 umowy spółki uchwały zgromadzenia wspólników zapadają bezwzględną większością głosów przy obecności wspólników reprezentujących co najmniej 2/3 kapitału zakładowego, chyba że przepisy tej umowy albo prawa stanowią inaczej (akt założycielski k. 129-134, protokół ze zgromadzenia k. 333).

W dziale III ksiąg wieczystych o numerach (...) oraz (...) dokonano wpisów – ostrzeżeń z wniosku D. L. zakazujących zbywania i obciążania nieruchomości do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie o sygn. XX GC 515/13 o stwierdzenie nieważności ewentualnie uchylenie uchwały nr (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) z dnia 7 maja 2013 r. Podstawę wpisu stanowiło postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 lipca 2013 r. w przedmiocie zabezpieczenia w sprawie o sygn. akt XX GC 515/13. Następnie postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2014 r. w sprawie XX GC 515/13 Sąd Apelacyjny w Warszawie zmienił powyższe postanowienie w ten sposób, że oddalił wnioski o udzielenie zabezpieczenia (odpisy ksiąg wieczystych k. 63, 70, postanowienie k. 259).

W dniu 27 stycznia 2012 roku (...) i J. D. zawarli umowę przewłaszczenia na zabezpieczenie. Zgodnie z § 2 ust. 5 umowy przewłaszczenia, wszelkie dotychczasowe ustalenia między stronami dotyczące przedmiotu zabezpieczenia, w szczególności wynikające z treści postanowień umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie z dnia 8 sierpnia 2011 roku wygasają z momentem podpisania umowy przewłaszczenia i są zastępowane przez odpowiednie jej postanowienia. Stosownie do treści § 4 ust. 1 umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie, okresie jej obowiązywania wszelkie prawa przywiązane do udziałów przewłaszczonych wykonywane będą przez (...). Dotyczy to w szczególności prawa do pobierania dywidendy, prawa do wykonywania głosu z przewłaszczonych udziałów na zgromadzeniach wspólników spółki, oraz prawa do indywidualnej kontroli spółki (umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie k. 135-147).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych odpisów i kopii dokumentów, które zostały złożone do akt niniejszej sprawy. Oparł się również o niesporne, bowiem wyraźnie, bądź milcząco przyznane twierdzenia stron, które nie budziły wątpliwości co do ich zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Sąd dopuścił również dowód z zeznań świadka Ł. M. (k. 510) który potwierdził jedynie, że powód podczas Zgromadzenia Wspólników złożył dokument który został następnie zaprotokołowany oraz że Przewodniczący nie udzielił głosu jednemu ze wspólników.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należy podkreślić, że roszczenie powoda polegało na żądaniu uchylenia uchwał Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki o numerach (...), (...), (...), (...) ewentualnie na żądaniu stwierdzenia nieważności przedmiotowych uchwał. Powód w odniesieniu do żądania głównego oparł powództwo na art. 249 § 1 k.s.h., natomiast w odniesieniu do żądania ewentualnego na art. 252 § 1 k.s.h.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zaskarżone przez powoda uchwały o numerach (...) i (...) dotyczące wyrażenia zgody na sprzedaż dwóch nieruchomości formalnie nie zostały podjęte, co wynika z treści protokołu zgromadzenia wspólników z dnia 18 grudnia 2015 r., zatem nie stanowiły one przedmiotu analizy Sądu w niniejszej sprawie. W związku z powyższym przedmiotem badania Sądu pod kątem spełnienia przesłanek z art. 249 i 252 k.s.h. były uchwały o numerach (...) i (...).

Stosownie do art. 249 § 1 k.s.h. uchwała wspólników sprzeczna z umową spółki bądź dobrymi obyczajami i godząca w interesy spółki lub mająca na celu pokrzywdzenie wspólnika może być zaskarżona w drodze wytoczonego przeciwko spółce powództwa o uchylenie uchwały. Legitymację do występowania z powyższym powództwem mają

podmioty określone w art. 250 k.s.h., zgodnie z którym prawo do wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały wspólników przysługuje stosownie do pkt 2) wspólnikowi, który głosował przeciwko uchwale, a po jej powzięciu zażądał zaprotokołowania sprzeciwu.

Nie ulega wątpliwości, iż powód jest wspólnikiem pozwanej spółki i brał udział w Zwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników w dniu 18 grudnia 2015 r., podczas którego podjęto uchwały nr (...) i (...) wobec których złożył sprzeciw. Zachował też termin na wystąpienie z powództwem, bowiem powództwo o uchylenie uchwały należy wnieść w terminie miesiąca od otrzymania wiadomości o uchwale, nie później jednak niż w terminie sześciu miesięcy od dnia powzięcia uchwały (art. 251 k.s.h.). Jak wynika z pozwu (k. 2), został on złożony w tutejszym Sądzie w dniu 21 stycznia 2016 r., a przedmiotowe uchwały zostały podjęte 18 grudnia 2015 r., wobec tego powód wniósł pozew w ustawowym terminie. Jednakże w ocenie Sądu Okręgowego powyższe uchwały nie są ani sprzeczne z umową spółki ani z dobrymi obyczajami, a także nie godzą w interesy spółki i nie mają na celu pokrzywdzenia wspólnika.

Jak wyjaśnił Sąd Apelacyjny w Warszawie, w wyroku z dnia 18 stycznia 2013 r. (sygn. akt I ACa 994/12), skoro art. 249 k.s.h. stanowi, że zaskarżona w drodze wytoczonego przeciwko spółce powództwa o uchylenie uchwały może być uchwała wspólników: sprzeczna z umową spółki bądź dobrymi obyczajami i godząca w interesy spółki lub mająca na celu pokrzywdzenie wspólnika, dla uwzględnienia powództwa niezbędne jest wykazanie, oprócz przesłanki sprzeczności uchwały z umową spółki albo z dobrymi obyczajami, także co najmniej jednego z dwóch elementów wskazanych w drugim zdaniu koniunkcji: tego, że sporna uchwała godzi w interesy spółki lub ma na celu pokrzywdzenie wspólnika.

Na uzasadnienie żądania głównego i spełnienia wskazanych powyżej przesłanek powód podnosił, że postępowanie likwidatora nie ma nic wspólnego z rzetelnością oraz że traktował on wspólnika jak „maszynkę do głosowania”, tworząc i przedstawiając dokumenty dopiero po 2 latach od otwarcia likwidacji, oraz że przedstawiał uchwały w sprawie nieruchomości ze znacznie obniżoną ceną i pomimo sądowego zakazu zbywania nieruchomości, a w trakcie obrad „zamyka usta” wspólnikowi. W ocenie powoda o terminie obrad nie został w sposób prawidłowy zawiadomiony wspólnik D. L., nadto zgromadzenie nie posiadało wymaganego kworum. W piśmie z dnia 20 lutego 2017 r. (k. 464) powód wskazał, że spełniły się przesłanki sprzeczności z dobrymi obyczajami oraz że zaskarżone uchwały godzą w interes spółki.

Pojęcie dobrych obyczajów w rozumieniu art. 249 § 1 k.s.h., to takie zachowania, które wpływają pozytywnie na funkcjonowanie spółki, w tym wewnętrzne relacje pomiędzy wspólnikami i na jej otoczenie, a są związane z przestrzeganiem uczciwości kupieckiej oraz ogólnych zasad etycznych przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Godzenie w interesy spółki stanowi konsekwencją działań, które prowadzą do uszczuplenia majątku, ograniczają zysk, naruszają dobre imię spółki lub jej organów, chronią interesy osób trzecich kosztem interesów spółki (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 28 marca 2015 r., III CSK 150/13, Legalis). Pojęcie dobrych obyczajów odnosi się nie tylko do uczciwości kupieckiej skierowanej na zewnątrz funkcjonowania spółki (w stosunku do innych uczestników obrotu gospodarczego), ale przede wszystkim do stosunków wewnętrznych w spółce, w tym relacji pomiędzy wspólnikami. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 lutego 2017 r. stanął na stanowisku, że powyższa klauzula dobrych obyczajów - podobnie jak klauzula zasad współzycia społecznego (art. 5 i 58 § 2 k.c.) - wyraża ideę słuszności, odwołuje się do powszechnie uznawanych w kulturze społeczeństwa wartości, umożliwia dostosowanie ogólnych norm prawnych do konkretnego stanu faktycznego przy uwzględnieniu systemu ocen czy zasad postępowania o charakterze pozaprawnym oraz służy realizacji sprawiedliwości w znaczeniu materialnoprawnym, będącej wartością konstytucyjną (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 23 lutego 2017 r., V CSK 230/16, Legalis).

Z kolei Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 marca 2005 r. stanął na stanowisku, że uchwała godzi w interes spółki wtedy, gdy w sposób negatywny wpływa na szeroko rozumianą sferę interesów spółki, nieograniczoną wyłącznie do negatywnych, bezpośrednich skutków ekonomicznych lub majątkowych (wyrok Sądu Najwyższego z 8 marca 2005 r., IV CK 607/04, Legalis). Nadto zgodnie ze stanowiskiem utrwalonym w orzecznictwie uchwała godzi w interesy spółki, gdy powoduje uszczuplenie majątku, ogranicza zysk, uderza w dobre imię jej organów, chroni interesy osób trzecich kosztem interesów spółki, zagraża jej bytowi. Uchwała godzi w interesy spółki gdy w ujemny sposób wpływa

na szeroko pojętą sferę interesów spółki, czy to przez pomniejszenie jej majątku z korzyścią dla wspólników, czy też uniemożliwienie spółce rozwoju prowadzonego przez nią przedsiębiorstwa na dotychczasowym polu aktywności gospodarczej. Może to mieć miejsce również w przypadku prowadzenia lub zamiaru prowadzenia przez niektórych wspólników interesów konkurencyjnych wobec spółki, wyeliminowania spółki z określonej branży i wynikającego stąd podjęcia uchwały dla spółki niekorzystnej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 23 listopada 2006 r., I ACa 1373/06, OSA w Katowicach 2007, Nr 2, poz. 8).

W ocenie Sądu - powód nie udowodnił zaistnienia przesłanek z art. 249 § 1 k.s.h. Przede wszystkim, Sąd nie podzielił twierdzeń strony powodowej w zakresie ustalenia cen sprzedaży nieruchomości należących do pozwanej spółki. Powód wskazał, że zaskarżone uchwały godzą w interes spółki, gdyż stanowią zagrożenie ujemnymi skutkami w przyszłości. Powód jako wspólnik mniejszościowy podnosił, że chce zapobiec próbom sprzedaży nieruchomości pozwanej spółki, stanowiących jej jedyny majątek, za cenę istotnie niższą od ceny rynkowej. Jednakże powód nie przedstawił żadnych dokumentów na potwierdzenie swoich twierdzeń, pozwalających przyjąć, że wartość nieruchomości co do której podjęto uchwałę nr (...) jest w istocie wyższa niż ta przyjęta w uchwale. Stosownie do brzmienia uchwały nr (...) sprzedaż dwóch wskazanych nieruchomości będzie dokonywana w formie przetargu, przy czym cena wywoławcza wynosić będzie 3.500.000 złotych. Jak wskazywał powód, w 2013 roku cenę wywoławczą tych samych nieruchomości ustalono na kwotę 4.700.000 złotych. Jednakże z treści operatu szacunkowego określenia wartości przedmiotowych nieruchomości załączonego do akt niniejszej sprawy, a przedłożonego zarówno przez powoda jak i pozwanego wynika, że wycena nieruchomości została sporządzona w dniu 20 lutego 2015 r., natomiast stan przedmiotu wyceny uwzględniono na dzień 30 stycznia 2015 r. Z uzasadnienia wyniku wyceny wynika, że dokonano jej metodą korygowania ceny średniej na podstawie co najmniej kilkunastu nieruchomości podobnych. Zatem powyższa wycena była aktualna na dzień zwołania zgromadzenia i podjęcia zaskarżonych uchwał, to jest 18 grudnia 2015 r. Nadto należy wskazać, że zgodnie z art. 156 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami operat szacunkowy może być wykorzystywany do celu, dla którego został sporządzony, przez okres 12 miesięcy od daty jego sporządzenia, chyba że wystąpiły zmiany uwarunkowań prawnych lub istotne zmiany czynników, o których mowa w art. 154 ustawy. Wobec powyższego Sąd uznał, że cena wywoławcza nieruchomości określona na kwotę 3.500.000 złotych, mimo że pomniejszona o 1.200.000 złotych w stosunku do ceny określonej w 2013 r., była zgodna z bieżącym operatem szacunkowym. Niesłuszna jest argumentacja powoda co do celowego zaniżenia wartości nieruchomości, gdyż wpływ na wartość nieruchomości określoną w operacie mają między innymi takie czynniki jak stopień wyposażenia w urządzenia infrastruktury technicznej oraz sytuacja na rynku wpływająca na zmianę tendencji, a tym samym wartości cen transakcyjnych.

Sąd nie podzielił również stanowiska strony powodowej odnośnie nierzetelności likwidatora oraz traktowania wspólników jak „maszynki do głosowania” oraz „zamykania ust wspólnikom”. Przede wszystkim powód nie wykazał, aby działania likwidatora godziły w dobre obyczaje, bądź interes spółki. Jak wskazano wcześniej, Sąd nie podzielił argumentacji powoda co do celowego obniżania ceny nieruchomości przez likwidatora, tym samym Sąd nie dostrzegł w powyższym działaniu nierzetelności, bądź podejmowania decyzji na szkodę spółki.

Mając na uwadze powyższe, żądanie główne powoda o uchylenie uchwał podlegało oddaleniu.

Przechodząc do żądania ewentualnego powoda o stwierdzenie nieważności uchwał wskazać należy, że zgodnie z art. 252 k.s.h. osobom lub organom spółki, wymienionym w art. 250 k.s.h. przysługuje prawo do wytoczenia przeciwko spółce powództwa o stwierdzenia nieważności uchwał wspólników sprzecznej z ustawą. Stosownie zaś do treści art. 252 § 3 k.s.h. prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wygasa z upływem sześciu miesięcy od dnia otrzymania wiadomości o uchwale, jednakże nie później niż z upływem trzech lat od dnia powzięcia uchwały. Upływ niniejszego terminu nie wyłącza możliwości podniesienia zarzutu nieważności uchwały. Powód zachował termin do wniesienia powództwa, jako że uchwały zostały podjęte w dniu 18 grudnia 2015 r., zaś pozew został wniesiony 21 stycznia 2016 r.

Art. 252 § 1 k.s.h. znajduje zastosowanie w sytuacji, gdy ma miejsce naruszenie przepisów ustawy, zarówno bezwzględnie obowiązujących, jak i dyspozytywnych, które nie zostały zmienione wolą stron. Naruszenie przepisów

ustawowych wiąże się z nieważnością uchwały. Sprzeczność z prawem w rozumieniu art. 252 k.s.h. oznacza sprzeczność zarówno z normą merytoryczną lub kompetencyjną, tj. może odnosić się do samej treści uchwały, jak i do sposobu zwoływania i obradowania zgromadzenia wspólników oraz trybu podejmowania uchwał (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2010 r., I CSK 530/09, OSNC 2011, Nr 3, poz. 36). Choć przesłanki stwierdzenia nieważności uchwały mogą mieć charakter formalny lub materialny, to jednak uchybienia formalne (np. wadliwość zwołania zgromadzenia), także w stadium poprzedzającym podjęcie uchwały, mogą być skuteczną podstawą żądania stwierdzenia nieważności uchwały tylko wówczas, jeśli wywarły wpływ na jej treść. Przy badaniu zgodności uchwały z ustawą należy stwierdzić, nie tylko czy zostały zachowane wszystkie określone w ustawie wymogi formalne zwoływania zgromadzenia i podejmowania na nim uchwał, ale także zbadać wpływ określonych uchybień formalnych na treść konkretnej uchwały. Nie jest to nie mające podstaw w art. 252 k.s.h. różnicowanie sprzeczności uchwały z ustawą, lecz taka wykładnia tego przepisu, która bierze pod uwagę nie tylko jego literalne brzmienie, ale także cel dla którego ustawodawca wprowadził rygorystyczne przepisy regulujące zwoływanie zgromadzeń wspólników oraz procedurę podejmowania uchwał na tym zgromadzeniu. Przy ocenie, czy konkretne uchybienie formalne miało wpływ na treść uchwały, z natury rzeczy można posługiwać się oceną opartą jedynie na określaniu stopnia prawdopodobieństwa, jeżeli przeprowadzenie pełnego dowodu będzie niemożliwe. (tak: wyrok Sądu Najwyższego z 26 marca 2009 r. I CSK 253/08, LEX nr 491551, wyrok Sądu Najwyższego z 12 października 2012 r. IV CSK 186/12, LEX nr 1275001, wyrok Sądu Najwyższego z 19 grudnia 2013 r. II CSK 176/13, LEX nr 1433564, wyrok Sądu Najwyższego z 26 maja 1999 r. III CKN 261/98, LEX nr 37301).

W pierwszej kolejności wskazać należy, że Zgromadzenie Wspólników z dnia 18 grudnia 2015 r. zostało zwołane w sposób prawidłowy. Zgodnie z § 19 ust. 5 umowy pozwanej spółki, zgromadzenie wspólników zwołuje się za pomocą listów poleconych lub przesyłek nadanych pocztą kurierską, wysłanych co najmniej dwa tygodnie przed terminem Zgromadzenia Wspólników. Zamiast listu poleconego lub przesyłki nadanej pocztą kurierską, zawiadomienie może być wysłane wspólnikowi pocztą elektroniczną, pod warunkiem że wspólnik wcześniej wyraził na to pisemną zgodę i podał adres elektroniczny, na który zawiadomienie powinno być wysłane. Pozwany spełnił powyższe warunki wysyłając zawiadomienie bezpośrednio wspólnikowi D. L., jak i do zarządcy zagranicznego masy upadłości D. L. – J. C.. Nadto zaproszenie wysłano listem poleconym w dniu 6 listopada 2015 r., więc z zachowaniem dwutygodniowego terminu przed wyznaczoną datą zgromadzenia, które odbyło się 18 grudnia 2015 r. Treść § 19 ust. 5 umowy spółki w sposób niebudzący wątpliwości wskazuje, że prawidłowy termin na zwołanie zgromadzenia został powiązany z nadaniem zawiadomienia, a nie jego doręczeniem, zatem zwołanie zgromadzenia należy uznać za prawidłowe z chwilą nadania zaproszeń do wspólników spółki z dwutygodniowym wyprzedzeniem. Zatem w ocenie Sądu – wbrew twierdzeniom strony powodowej – Zgromadzenie Wspólników z dnia 18 grudnia 2015 r. zostało zwołane w sposób prawidłowy.

Również prezentowana przez powoda argumentacja tego rodzaju, że podczas zgromadzenia podjęto uchwały w stosunku do nieruchomości objętych zakazem zbywania nieruchomości – nie znajduje aprobaty Sądu. Powód powoływał się w tym zakresie na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 lipca 2013 r. w sprawie XX GC 515/13, zgodnie z którym udzielono zabezpieczenia poprzez ustanowienie zakazu zbywania i obciążania nieruchomości do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie. Jednakże powyższe orzeczenie zostało zmienione postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. w sprawie VI Acz 24/14 w ten sposób, że oddalono wniosek o udzielenie zabezpieczenia. Wskazane postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie jest prawomocne. Zatem nie ma podstaw do przyjęcia, że doszło do naruszenia przepisów ustawy skutkującego stwierdzeniem nieważności uchwał.

Odnosząc się do zarzutu braku kworum podczas zgromadzenia, wynikającego z nieobecności J. D., zgodnie z treścią § 24 ust. 1 umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie zawartej pomiędzy (...) a J. D. wskazać należy, że zgodnie z obecną treścią wyżej wymienionej umowy wszelkie prawa przywiązane do udziałów przewłaszczonych wykonywane będą przez (...). Dotyczy to w szczególności prawa do pobierania dywidendy, prawa do wykonywania głosu z przewłaszczonych udziałów na zgromadzeniach wspólników spółki, oraz prawa do indywidualnej kontroli spółki. Zatem należy uznać, że J. D. i (...) wyraźnie postanowili, że prawo do wykonywania na zgromadzeniach wspólników

spółki przysługuje(...). Powód podniósł, że w związku z zawartą umową przewłaszczenia na zabezpieczenie prawa powinien wykonywać wyłącznie J. D., który nie był obecny na zgromadzeniu w dniu 18 grudnia 2015 r. Sąd nie zgadza się z powyższą argumentacją powoda, gdyż jej podstawę stanowi nieaktualne (wygasłe) brzmienie umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie z dnia 8 sierpnia 2011 r. Zgodnie bowiem z brzmieniem umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie zawartej w dniu 27 stycznia 2012 roku wszelkie dotychczasowe ustalenia między stronami wygasają i są zastępowane przez postanowienia nowej umowy (§ 2 ust. 5).

Nadto należy wskazać, że nawet gdyby – jak wskazuje powód – doszło do naruszenia przepisów ustawy, to uchybienia wskazane przez powoda miałyby charakter uchybień formalnych, a nie materialnych. Zgodnie z ugruntowaną linią orzecniczą uchybienia formalne mogą stanowić przyczynę nieważności uchwał wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością tylko wtedy, gdy miały wpływ na treść podjętej uchwały (tak: wyroki Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 2009 r., I CSK 510/08, z dnia 26 marca 2009 r., I CSK 253/08, „Monitor Prawniczy” 2010, nr 19, dodatek, s. 17, z dnia 28 listopada 2007 r., V CSK 285/07, z dnia 5 lipca 2007 r., II CSK 163/07, OSNC 2008, nr 9, poz. 104, z dnia 10 marca 2005 r., III CK 477/04, „Wokanda” 2005, nr 7-8, s. 15 oraz z dnia 16 lutego 2005 r., III CK 296/04, OSNC 2006, nr 2, poz. 31). W szczególności na uwagę zasługuje stanowisko Sądu Najwyższego zaprezentowane w wyroku z dnia 26 marca 2009 r., w treści którego wskazano, że zwołanie zgromadzenia wspólników w sposób nieprzewidziany w przepisach ustawy nie powoduje automatycznej nieważności zaskarżonej uchwały, ponieważ wadliwość ta nie może mieć jakiegokolwiek wpływu na przebieg samego zgromadzenia ani na treść kwestionowanej uchwały. W przypadku uchybień formalnych trudno jest nawet dopatrywać się sprzeczności uchwały z przepisami ustawy, wynikającej już z samego faktu naruszenia przepisów proceduralnych (sygn. akt I CSK 253/08, Legalis). Zatem uchybienia formalne podnoszone przez powoda, a dotyczące nieprawidłowego zwołania zgromadzenia, nie miałyby wpływu na samą treść podjętych uchwał, gdyż ta pozostałaby niezmienną niezależnie od formy czy prawidłowości doręczenia zaproszeń.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu nie doszło do naruszenia ustawy w rozumieniu art. 252 k.s.h. które prowadziłyby do stwierdzenia nieważności przedmiotowych uchwał. Zatem żądanie ewentualne powoda o stwierdzenie nieważności uchwał również podlegało oddaleniu.

W związku z powyższym, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Magdalena Kurc-Mazurkiewicz

ZARZĄDZENIE

(...)

SSO Magdalena Kurc-Mazurkiewicz